

DISPUTATIO JURIDICA

De

BENEFICIO
CESSIONIS
BONORUM

Quam

Auxiliante supremo Numine

Permissu Magnifici & Amplissimi Jctorum ordinis
Inincht Academia Wittebergenfi

SUB PRÆSIDIO RECTORIS MAGNÆ

Viri Consultissimi, Clarissimi, & Excellentissimi

DN. HENNINGI Grossen/

J. U. D. Curia Electoralis, nec non judicii in infe-
riori Lusatia Assessoris, & Sereniss. Viduæ Elect. Saxon.
in Lichtenburg Consilarii, Dn. Præceptoris & Promotoris
sui devoto honoris cultu. atatem
colendi.

Ventilandam proponit

RABANUS à Cannstein

Nob. Westph.

Habitur in Auditorio Jctorum ad diem 3. Maii
horis consuetis

WITTEBERGÆ,

Typis JOBI WILHELMI FINCELII.

Anno M. DC. XXXVII.

ΣΥΝ Τῶ ΘΕΩ.

THESIS I.

Um omnis operis perfectio maxime in ordine consistat, *Bald. in proæ. digestor.* Scire enim, quid facias, & nescire, quo ordine facias imperfecta est cognitionis, ut ex *Ambros. refert Jason ad l. 29. §. 2. ff. d. liber. & posthum. vid. Bod. in tra. de verbo. histon. cap. 2. p. 17.* Idcirco & nos (de cessionis materia disputaturi) hoc observantes, ne videamur in limine nostræ disputationis impingere, eam hæc sequentibus includimus capitibus, quorum 1. continebit variam usurpationem ac notationem vocabuli cessionis. 2. Erit de causâ efficiente. 3. de personis quibus beneficium cessionis concessum. 4. de iis, quibus non licet bonis cedere. 5. de materia. 6. de formâ. 7. de fine. 8. de effectu. 9. de contrariis. 10. de affiniis.

THESIS II.

Et non immeritò hanc nostram disputationem à notatione aspiciamur, (solet enim in omni tractatu prior verborum, potior verò rerum haberi ratio *l. 1. ff. d. reb. cred.*) Verbum cessionis variè in jure usurpatur. Ac 1. denotatur vocabulo cessionis mos solennis alienandi Romanis usitatus, de quo *vid. Cujac. lib. 22. obs. 27.* 2. Sumitur pro rerum incorporalium quasi traditione *l. 11. ff. d. servit. pred. rusticor. vid. Menoch. de retinend. pos. Rem. 3. qu. 35. n. 260.* 3. Dicimur etiam cedere actionibus *l. 27. §. 1. ff. d. minor. de quâ cels. vid. Jacob. d. Aren. rubr. 1. cels. action. Johan. de Grassis, in tr. de cels. action. §. 1.* 4. & fore cedere *l. 33. §. 3. ff. d. usurp. & usucap. it. peculio & usufructu l. 7. §. 1. ff. d. Tribut. actione, quæ & in materia cessionis genuinâ, vid. Mejer. par. 2. coll. Argentor. l. 42. tit. 3. th. 2. celsio est quasi rei concessio, *Isidor. l. 6. de Etymolog. Schard. in Lex. jur. de cels. bon. & cedere**

dere hic est quasi discedere, ac alterum suo loco reponere, secundum *Hering. de fidejuss. cap. 27. par. 3. n. 5.* & hæc de notatione.

THESIS III.

Succedit definitio (omnis enim qui de aliquâ re suscipitur sermo, à definitione incipere debet, *Bald. in tr. d. carcerib. cap. 1. n. 1.*) ac misis aliorum definitionibus, ut *Azonis in princ. ff. de cess. bon. cum Brun. in tr. de cess. honor. qu. 1. princ. n. 2.* definimus, quòd sit beneficium, seu remedium flebile debitori pro carceribus vitandis concessum *l. 1. C. b. t.*

THESIS IV.

Beneficium dicitur *l. 4. C. b. t.* nec injuriâ, cum illius opem à carceribus liberetur debitor inops, flebile verò & miserabile, cum ne interula debitori cedenti relinquenda *Bald. in l. 8. C. b. t.* unde cessio honorum à *Federico de Senis. conf. 193.* acerba ac terribilis nuncupatur, & Imperator eam invidiosam appellat *l. 5. C. eod. tit. vid. Contium 2. subcis. l. 18.*

TH. V.

Sequitur causa efficiens hujus beneficii, quæ est *Octavianus Augustus Imperator*, unde legi *Julia* in *l. 4. C. b. tit.* ascribitur, vid. *Hartom. illust. qu. 24. §. 26.* alias non desunt, ut est *Menochi. lib. 2. cent. 2. arbit. caus. 183. n. 7.* qui dicti beneficii autorem ipsum *Julium* constituunt, sed male, cum æstimationis tantummodò beneficium ab eo inductum, ut docet *Gyph. d. ord. Judic. lib. 1. c. 27. p. 212.* & quamvis lege *Pontia*, *Sempro.* & *Popil.* vetitum erat, ne corpora debitorum ob æs alienum in servitutem redigerentur, tamen ob malitiam creditorum nova requirebatur constitutio, vid. *Bach. alias addent. ration. vol. 2. Diss. 24. th. 4. lit. B.* vid. *Rosin. lib. 8. Antiq. Rom. c. 19.* post verò *Augustum* videtur dicta consuetudo contrario usu abrogata, de novo verò confirmata fuisse à *Dioclet.* & *Max.* *l. 12. & Authen. Imò à debito C. d. obligar. §. Act.* causa impulsiva hujus constitutionis fuit, ut liberarentur à carceribus debitores, de quâ inferius.

TH. VI.

Pervenio jam ad personas, quibus beneficium cessionis est concessum. Datur ergo *l.* tam mari, quàm foeminae *l. 7. C. b. t.*
& for-

& foemina quidem jure antiquo incarcerari poterat, si nolebat
cedere, verum cum jure novissimo nefas sit eam carceribus in-
cludere, *Auth. sed hodie. C. d. officio divers. judic. Auth. novo jure.*
C. d. custod. reor. nec opus habebit ad cessionis beneficium re-
fugere. Et quamvis aliàs mater tutelam suscipiens filiorum,
suorum cogatur omni legis beneficio & SCTO Velliano (cui
aliàs extra judicium renunciare nequit) renunciare, tamen ne
eo casu quidem eam incarcerandam esse judico, cum ipsi com-
petat beneficium competentiae Barth. *ad l. 11. num. 20. ff. de te-
stim. tutel.* accedit, quod pietas & observantia (quae in utroque
Parente aequalis est, *l. 4. ff. d. tutor. furios.*) filiorum erga matrem
tale quid non admittat, *Vasq. lib. 3. illust. controuv. cap. 97. p. 847.*
vid. alias *Brunnum d. cess. honor. qu. 1. 4ta princ. num. 3. Co-
var. Tom. 2. lib. 2. variar. resol. c. 1. n. 3. Bald. in tr. d. carcerib.
cap. 1. n. 3.* cedere etiam potest mulier turpiter se gerens *Johan.
Baptist. Caccial. qu. 5. de debitor. suspecti. & fugit. n. 22. P. Decius
ad legem 2. n. 72. ff. d. reg. ju.*

TH. VII.

2. Cedere potest tam Pater, quam filiusfam. *l. 7. C. b. t.*
*Jason in S. fin. instit. d. action. coll. 2. in fin. de patre nemo dubi-
tat, filiusfam. verò cum firmiter obligetur, non minus ac pater-
fam. l. 39. ff. d. oblig. & Action. & extra contractum mutui ces-
set SCTum Macedonianum l. 3. C. eod. t. P. Gilkenius vol. 2. co-
ment. ad cod. d. l. n. r. p. 288.* Ideò & conveniri potest, & ce-
dendo effugit carcerem, *Job. quidem de Parisiis cons. 94. col. 7.*
in princ. vers. & ideo, hanc cautelam tradit, ut ad effugiendam
carceris molestiam & per consequens cessionem, bonorum cu-
ret se emancipari. Effectus enim emancipationis est, ut quam-
vis ex contractu inito durante potestate patrià obligetur in soli-
dum, *l. 27. ff. d. judic.* tamen factà emancipatione, ultra quàm
facere possit, non conveniatur *tor. Tit. ff. quod cum eo & c.* sed ut
ut haec se habeant cum jure Novellarum suitatis & emancipatio-
nis differentia penitus sublata sit, *Conan. lib. 2. com. 13.* ideoq;
hujus cautelae hodiè exiguus usus, quod innuere etiam viderur
Bach. ad Treut. vol. 1. disp. 24. th. 9. lit. A.

TH. VIII.

3. Cedit tam major, quam minor, minorem cedere posse negat, *Revard, Tom. 1. oper. suor. lib. 1. cap. 17. p. 524.* ex ea ratio, quod administratio bonorum minori denegata, motus l. 1. §. 3. ff. de minor. sed male præter enim in litem minoris non accipiunt curatores §. 2. instit. de curat. Franc. Hotrom. in §. 1. instit. d. 1. p. 87. ergo libere administrant bona, quod attinet d. l. 1. sufficienter ad eam respondet Bach. ad Treut. vol. 2. disp. 8. th. 8. l. A. Adde Hillig. in D. E. l. 3. c. 18. l. E. Non negarem tamen antè Justinianum, ut & antè D. Marc. contrarium observatum fuisse, vid. Dion. l. 52. in vita Oslavii Imp. p. 476. verùm Dioclet. contrarium induxisse ex l. 3. C. d. in Integr. restitut. apparet vid. & Brun. qu. 3. quartæ princ. n. 21. & affirmat Job Baptist. in tr. d. debit. suspecti. qu. 5. n. 3. minorem incarcerari posse. E. & cedere. Accedit, quod firmiter obligetur l. 101. ff. d. verb. oblig. Bach. misc. quest. cap. 12. p. 122. melius tamen facere creditur, si curaret, ut autoritate judicis hæc cessio fieret, cum quædam alienatio cessio sit, l. 5. §. 9. ff. de bon. eor. qu. sub. tutel. Schneid. in S. fin. n. 24. l. 1. d. autoritate tutor.

TH. IX.

Sed quamvis dicta veritati Theoricæ conformia sint, moribus tamen nostris minor administratio bonorum denegatur, vid. Pollicen Ordnung Car. V. in com. August. d. anno 1548. §. von Puppillen und Minderjährigen. Gaul. 2. obs. 96. Procedunt autem & hodiè in minore veniam ætatis impetrante, cum eo pro majore in omnibus contractibus habeatur. vid. l. 1. 3. C. eod. t. vid. Bach. ad Treut. vol. 1. disp. 11. th. 13. l. D. Mauriti d. restit. cap. 126. Hering. d. fidejuf. c. 7. n. 109. Reinking. d. reg. sec. & Eccl. lib. 1. clas. 3. c. 12. n. 57.

TH. X.

4. Locans operam, & obligans se ad factum aliquod præstandum, nisi fecerit, cum amissione precij promissi, ad persolvendum interesse conveniri potest, l. 38. ff. prescript. verb. Donell. lib. 13. c. 9. si vero bona non sufficiant ad præstandum interesse, (sepius enim interesse ipsum precium rei excedit, l. 1. in princ. ff. d. act. empt.)

empti. Jbonis cedere potest, vid. *Brun. qu. quartæ princ. n. 2.* dissentit *Bart in l. 4. §. 1. ff. 1. n. t.* Locum hæc habent hodiè in servis ac ancillis fugitivis, *l. 1. C. de serv. fugit. vid. Moll. lib. 2. semest. c. 17. p. 177.* quando verò Dominus elegerit industriam personæ, locator, cedere volens non auditur, *v. l. am. §. 9. C. de Caduc. roll.*

TH. XI.

5. Hæres quoque non conficiens inventarium. Confectione inventarii heredem, sibi prospicere, ut ultra quàm facere possit, conveniri non possit notum est *ex l. 22. C. d. jur. delib.* si verò omiserit inventarium, cum jura præsumant ipsum dolosè versatum fuisse, creditoribus in solidum obstrictus est, *d. l. 22. §. 14. C. de jur. delib.* vid. *A. Faber in lib. 1. jurispr. princ. 7. memb. 7.* sed hæc præsumptio heredem à cessionis beneficio non excludit, ut quidem voluit *Iason in §. sin instit. d. act. Bald. cons. 332. Brun. qu. 6. quartæ princ. n. 2.* verum refutati à *Bach. ad Treut. vol. 2. disp. 74. th. 4. lit. C.* Sanè de jure Canonico non opus habet cessionis beneficio, cum hæres etiam non conficiens inventarium ultra vires hereditarias non teneatur *Schulz. in Synop. Instit. d. hered. qual. & diff. lit. E. p. 180.* ut & de jure Saxonico, quo in locum deficientis inventarii juramentum successit, *Zobel. part. 2. diff. 56. n. 1. p. 421. Cöler. d. process. execut. part. 2. c. 3. n. 399.* vid. alias *Bald. in l. 8. C. n. t.*

TH. XII.

6. Porrò etiam excommunicatus. Excommunicatio n. gladius est Ecclesiæ *Meichsn. tom. 2. decis. Camer. lib. 2. n. 142.* nec ea jurisdictione aboletur *l. 8. C. de S. S. Eccl.* Unde excommunicatus citari potest realiter, in judicio conveniri, & incarcerari, *Gail. lib. 2. d. P. P. c. 12. n. 22. Hillig. in D. E. lib. 17. c. 5. l. D.* ergò & cedere poterit, probatur hæc assertio à *Covar. ad cap. Peccatum de reg. jur. in 6. part. 2. relef. n. 8. p. 225.* ubi addit, debitorem creditori excommunicato exceptionem excommunicationis opponere non posse, & cum aliàs comparentur excommunicati Banniti, *Gail. l. 1. d. P. P. c. 1. n. 26.* ideò de dictis minus dubitandù, Banniti enim ad cessionem admittuntur *Brun. qu. 15. quartæ princ. vid. Farinac. in princ. Crimin. lib. 1. tit. 3. qu. 19. n. 38.* ob stare videtur

detur cap. intelleximus extr. de judic. resp. Covar. lib. 1. variar. resol. c. 18. n. 5.

TH. XIII.

7. Nec non Usurarius, Notum est jure divino ac naturali usuras prohibitas esse, non tamen simpliciter vid. Covar. lib. 3. variar. resol. c. 1. n. 5. Carol. Molin. de usur. n. 530. jure vero Novissimo civili certas usuras licitas esse patet ex l. 3. C. de usur. & quincunces constitutione imperii concessæ sunt, Policeny Ordnung zu Grandff. d. anno 1577. tit. 17. von Wucherlichen contract. Cöler. de Process. execut. lib. 1. c. 10. n. 40. ultra verò determinatum modum si extorsum aliquid fuerit, vel in sortem computandum, l. 10. 2. §. 3. ff. d. solut. vel restituendum cap. consuluit de usuris Panorm. in cap. cum sit n. 8. extra. de foro competenti, Covar. d. cap. peccatum part. 2. n. 3. p. 226. Posteriori casu an usurarius cedere possit quaeritur; Et quamvis nonnullis negativa arrideat, quos refert Brun. qu. 18. quart. princ. n. 4. tamen affirmativa verior, restitutio enim illa revera pro poena haberi nequit, cum solummodò injusti lucri sit extorsio Bach. ad Treut. vol. 2. disp. 3. tb. 5. lit. C. Cyn. in d. c. peccatum.

TH. XIV.

8. Et ultimò, Negans debitum. Hic enim cum non neget causam beneficii minimè eò privandus argument. l. 63. §. 7. ff. solut. matrim. Et hanc opinionem defendunt Fachin. 13. contrrov. 69. Harprecht. ad §. fin. n. 18. Instit. d. action. Hillig. in D. E. lib. 27. cap. 9. lit. E. E. Ex ea ratione quod etiam post sententiam judicatum debitor cedere possit l. 1. C. n. 2. negationem verò à part. Rei. præcedere sententiam const. ex l. 43. ff. d. reg. jur. ibique P. Dec. lit. B. & hactenus expositum, quibus ad cessionis beneficium pateat aditus, exponendæ nunc restant personæ, quibus non competit dictum beneficium.

TH. XV.

Personæ, quæ non utuntur hoc flebili beneficio in duplici sunt consideratione, nonnullæ enim planè non opus habent, cum alio juris remedio tuti sint, nonnullæ verò ne volentes quidem admittuntur, de singulis paucis agendum, & earum quidem, quæ invitæ non coguntur cedere bonis, sunt 1. ii omnes, quibus beneficium competentis tributum, ut est,

TH. XVI.

TH. XVI.

1. Ecclesia, habet enim illa beneficium, ne conveniatur ultra quam facere potest, *P. Greg. l. 22. Syntag. jur. c. 9. n. 8.* ex *Novella* tamen 3, *in princ.* patet, antè Justinianum consuetudinis fuisse Ecclesiam ad cessionem cogere, quod tamen abrogatum esse ex seq. evincitur. Nunquam ergò cessionis beneficium Ecclesiae necessarium erit *Panormit. in cap. odoard. extr. de solut. n. 8.*

TH. XVII.

2. Clericus, hic enim ex cap. Odoardus extr. de solut. tantum in id quod facere potest condemnandus, praestitâ cautione, si ad pinguorem pervenisset fortunam, se soluturum reliqua creditoribus. Diss. *Daavenus & gloss. in d. cap.* qui inde contrarium monstrare conantur. Et futura esset aliàs iniquior conditio militantis Deo, quam militantis Principi, *Faber in suo Cod. lib. 7. tit. 20. de fin. 4. p. 874.* In minoribus ordinibus dicta limitantur à *Felin. in cap. cum ex officio de praescript. col. 1. Covar. variar. resol. lib. 2. c. 1. n. 9.*

TH. XVIII.

3. Scholares, Nomine enim Clericorum studiosi veniunt *Math. Steph. lib. 3. de jurisd. par. 2. c. 1. n. 4.* ac ratio in utroque par, ideoque meritò etiam iis beneficium competentiae tribuimus cum *Hillig. in D. E. lib. 27. c. 9. l. N. Abb. in cap. cum non ab homine extr. de judic. de consuetudine tamen contrarium observari auctor est Coler. de process. execut. lib. 1. c. 2. n. 127.*

TH. XIX.

4. Miles, qui ad cessionem cogitur, ob debitum intuitu militiae contractum V. G. ad arma comparanda *l. 6. l. 18. ff. de re judic. Brun. qu. 11. quart. princ. n. 3.* ii verò milites tantum qui vel pro patriâ vel Repub. arma gerunt hoc beneficio gaudent, secundum *Salic. in l. 1. ff. de jur. & fact. ignorant.* non autem juvatur eo miles litis causâ militiam suscipiens *l. 1. §. 1. C. qui militar. post Bart. in l. 2. §. 1. ff. si quis testam. lib. iuj.* Nec eo utuntur veterani argumento *§. 3. insit. militar. testam. ibiq. Minsing. vid. Wesenb. in par. ff. de veter. n. 2.* cedere tamen possunt.

TH. XX.

5. Doctores, his beneficium competentiae tribuendum praeter

B ter

ter alios svadet, *Everb. in Top. loc. à milit. Armata ad milit. caelest. n. 2. p. 354.* dicuntur enim & hi militare, idque confirmat *l. 6. C. de professi.* eandem n. laudem meretur fortitudo foro atq; castris edita, *Val. Max. C. de fort.* Ad cessionē tamen cogi potest Doctor, qui nomine tantum talis est, *Roman in sing. 814.* uti etiā studiosi nō viventes more studiosorum, privilegii enim carent concessis, *Cöler. in process. execut. part. 2. C. 3. n. 149.* Advocatis ac causarum Patronis non immeritō d. benefic. tribuimus, qui non minus provident generi humano, quā si praeliis ac vulneribus patriam defenderent *l. 14. C. de Advoc. divers. jud. vid. Ripam. lib. 2. resp. c. 20. n. 9. Roder. Suarez in l. 2. foro legum lib. 3. tit. de cess. honor. §. Quando queritur n. 12.*

TH. XXI.

6. Nobiles, cum hi milites sint, ideoque privilegia militaria ad eos extendimus, vid. *Gail. 2. obs. 127. n. 9.* & nobilis ultra quā fieri potest, non est. excutiendus *Cöler. de process. execut. lib. 1. c. 6. n. 146.* ideoque petere potest, ut honesta ipsi decernantur alimenta, *M. Wesenbec. part. 1. cons. 50. n. 19. p. 1255.* accedit, quod nobilis incarcerari nequeat, *Tiraq. de nobil. c. 20. n. 30. 31. v. Covar. resol. c. 1. l. 4. Johan. Baptist. Cacial. tr. de debit. suspēt. qu. 5. n. 14. p. 374.* Cæterum quod de scholaribus supra th. 19. ex Colero adduximus, idem & de personis modō enumeratis verum esse testatur experientia.

TH. XXII.

7. Maritus conventus ab uxore, beneficium habet competentiae, non solum si ad dotem restituendam contra eum agatur sed & si ex aliis causis *l. 20. ff. de re jud. v. Agent. resp. 8. n. 7.* tribuimus quoque è contrario hoc beneficium uxori *d. l. 20. ff. d. 2. 1. v. p. Barb. ad l. 13. ff. solut. matrim. n. 53. Diff. Cujac. 24. obs. 38.* Non verò marito putativo arg. *l. 42. §. 1. ff. solut. matrim. Fachin. l. 10. controv. 30.* Patri vero mariti conceditur d. benefic. de quo non ambigitur. Utrum vero patri uxoris, disceptatur ex *l. 17. ff. solut. matrim. §. l. 21. ff. d. 2. 1.* Distingunt communiter inter matrimonium constans & dissolutum, nostri non est instituti latius.

latius hæc persequi, adiri possunt *Brun. qu. 22. quart. princ. Menoch. conf. 22. lib. 1. n. 6. Zasius lib. 1. singulor. intellect. c. 5. n. 3. P. Barb. in d. l. 13. n. 59. & seq. A Faber lib. 2. conject. 14. p. 75. Bach. ad Tr. vol. 2. disp. 24. tb. 4. l. ff.*

TH. XXIII.

Dantur tamen casus, in quibus maritus beneficio competentiae uti nequit, quibus casibus vel ad cessionem admittitur, vel non. Ad cessionem admittitur, 1. Si non vult beneficio competentiae uti, sed sponte cessionis beneficium arripit, *arg. §. 5. instit. Quod cum eo l. 9. ff. d. condict. indeb. P. Barb. in d. l. 13. n. 4. Diss. Faber in §. fin. n. 9. instit. de action. d. renunc. v. Barb. d. l. n. 28. ad Brun. qu. 20. quart. princ. n. 22.* 2. Conventus ex contractu post dissolutum matrimonium inuito, *l. 35. in princ. ff. de neg. gest. v. Coras. in l. 1. ff. solut. matrim. lect. 2. n. 2. Bart. in l. 12. ff. eodem v. Cujac. lib. 24. obs. 38.* 3. Maritus durante matrimonio ad inopiam vergens, cogitur restituere totum *v. l. 29. C. de jure dotiū, ibiq. glossam communiter approbatam, test. Barb. d. l. n. 32.* 4. Ubi promisit se extraneo alicui v. g. centum nummos qui ipsi in dotem dati fuerunt, restitutorum *l. 41. ff. d. 2. 1. atque ita legem alleg. cum l. 32. ff. sol. matr. conciliat Bart. l. 19. ff. de novat. v. Fabr. lib. 2. conject. 13.* 5. Si artificium aliquod calleat *arg. legis 5. §. 7. ff. de pecul. hoc quidem casu de dote nihil detrahere potest bonis, tamen cedere non prohibetur, ut tenet Fab. in §. 37. n. 1. institut. d. action. Socin. lib. 4. conf. 30. n. 14. Barb. in d. l. n. 9. v. Jason. in §. fin. n. 2. instit. de action. Brun. qu. 20. quart. princ. n. 26. 28. & 30.* At in his enumeratis casibus ad cessionem admittitur.

TH. XXIV.

Non verò admittitur hisce seq. casibus 1. Ubi ex delicto convenitur *l. 22. d. 2. 1.* 2. Quando in fraudem bona alienavit *l. 21. ff. d. tit. l. 28. §. 1. ff. d. tit. l. 28. §. 1. ff. solut. matrim. ibique Bart. 3.* Si maritus negaverit matrimonium contractum, & contrarium evictum fuerit, *arg. l. 22. §. 2. ff. d. c. 1.* 4. Cum uxor juvaverit decem dotis sibi deberi, tota ea summa præstanda, si verò juraverit, se decem dedisse in dotem, alimenta à Marito detrahi possunt, *l. 30. §. 2. ff. de jurejurand. Socin. reg. 257. n. 7. v. aliter disting. Immol.*

Inmol. in l. 20. ff. d. R. f. colum. 1. in. fin. Barb. in d. l. n. 39. 5. Si
culpâ mariti matrimonium solutum cap. 1. extr. de donat. inter
virum & uxor. vid. Covar. l. 4. decret. cap. 6. part. 2. reliq. S. 8.
n. 26. Barb. d. l. num. 43. Schneid in §. si de dote n. 3. instit. de action.
T H. XXV.

8. Socius quoque habet beneficium competentia, nec re-
fert, an omnium bonorum, an unius certæ rei socii sint l. 16. ff. d.
R. f. l. 36. pro soc. v. Covar. in §. 38. instit. de action. n. 2. Marcard.
Freber. lib. 1. parerg. 5. amittit v. d. benefic. cum beneficio cession-
nis 1. Si ex dolo commisso in societate contra eum agatur,
2. Si negaverit societatem contractam, l. 22. §. 2. ff. d. R. I. Jafon,
in l. 5. ff. de reb. cred. coll. 11. 3. Si pacto societatis juramentum
acceserit, secundum Brun. qu. 24. quart. princ. n. 2.

T H. XXVI.

9. Fratribus hoc benefic. competere, & rationi leg. 68. ff. pro
soc. convenit, & æquitas (ex qua extensionem fieri posse statuit
Ant. Tbes. decis. 119. n. 31) svadet, quamvis non negari possit, ex-
pressam de ea re non extare legem, quâ ratione moveretur contra-
rium asserere C. Beat. in tr. de deb. inop. c. 17. n. 80. Et cum eo
Schneid. & Heig. in §. 38. instit. de action. n. 6. v. Wesenb. in §. 35.
dict. tit. Minsing. ad §. 38. eodem n. 6. Hænon. disp. 21. ad instit. tbr.
ult. lit. C. Hering. de fidejuss. c. 27. part. 4. n. 89.

T H. XXVII.

10. Ultimò Donatori dict. benefic. in leg. 19. §. 1. ff. d. R. f.
tribuitur & leg. 50. ff. eod. Nisi fundum donatum occupans ad
restituendum condemnatus fuerit l. 41. §. 1. ff. d. tit. saluum tam-
en habet cessionis beneficium v. Brun. qu. 27. quart. princ. n. 3.
Præter enumeratas personas (quas beneficium competentia gau-
dere monstratum est) & aliæ sunt quæ pari ratione ad cessionem
bonor. non coguntur & ex iis.

T H. XXVIII.

1. Servus. Is enim cum obligari non possit l. 14. & 30. ff. de ob-
lig. & action. E. nec conveniri cum mater actionum obligatio sit
l. 42. §. 2. ff. de procurat. v. Cujac. lib. 8. observ. 11. de servis quod
dictum, ad Monachos extendunt Doctores Jafon. in §. 8. n. 20. in-
stit.

ff. de action. Brun. de cess. bonor. qu. 4. quart. prin. n. 6. Schneid. in S. fliusfam. n. 7. instit. quomodo patr. potest. sol. Hillig. in D. E. lib. 6. c. 1. l. C.

TH. XXIX.

2. Pupillus. Hic enim nec incarcerari nec realiter citari potest, *l. 22. ff. de in jus voc. Bald. in tr. de carcerib. causa 1. n. 4. v. Gail. 2. observ. 107. in lib. 1. obs. 48. n. 6. Minsing. 2. obs. 3. Bach ad Tr. vol. 1. disp. 4. tb. 7. lit. B.*

TH. XXX.

3. Judex malè judicando litem suam faciens, Judicis sententia libello & actis conformis esse debet, *l. 18. ff. com. divid. Guid. Papan. in proem. decis. in fin. Pinell. in l. 2. C. de rescind. vend. part. 3. c. 3. n. 12. Martin. del Rio in lege contractus ff. de reg. jur. c. 18.* Hæc non observans litem suam facit, *§. 1. instit. de oblig. ex q. delict.* & vel 1. Ex impertitiâ peccat arbitraria in eum locum habet poena, *l. 6. ff. de extraord. cognit. ultra tamen quam facere potest, judicem hoc casu non condemnandum esse arbitratur Menoch. lib. 2. cent. 2. arbitr. caus. 139. n. 1. vel 2. Ex dolo, & tenetur in solidum, nec integrum ipsi est cedere, *l. 15. §. 4. ff. de judic. Jul. Char. lib. 5. sent. qu. 38. §. fin. vel denique 3. In processu criminali erravit, & nec tunc ad cessionem admittitur vid. Bart. in l. 1. ff. de cust. reor. Menoch. arbitr. caus. 140. Gail. 1. obs. 28. n. 7. Carpz. in pract. crimin. part. 3. qu. 127.**

TH. XXXI.

Ultimò *Brun. qu. 12. quart. princ.* statuit, eum qui se ad aliquam rem v. g. Stichum tradendum obligavit & res sine ipsius culpa periit non opus habere cessionis beneficio, quod firmatur *l. 137. §. 4. ff. de verb. oblig. ibid. Bart.* tacita enim subesse videtur conditio si potero ut loquitur *Senes. 4. de benefic. 39. v. Montzium in tr. de stipul. c. 2. n. 6. p. 284.* Pervenio jam ad eos qui nevolentes quidem ad cessionem admittuntur, ex horum numero sunt:

TH. XXXII.

1. Mercatores falliti, qui Banque ruptores à *Bart. in l. 1. §. ff. de reb. cred. coll. 6. n. 9. 3.* dicuntur, si in empè suâ culpâ bona amiserint, vel commensationibus, vel ludo, vel aliis modis, judicis n. arbitrio

relinquitur cognoscere, quinam mercatores dolosi sint, *P. Greg. lib. 22. syntagm. jur. cap. 9. n. 13. Göddaus in l. 125. n. 6. p. 877.* eos enim non immeritò indignos censemus hoc beneficio, cùm Reip. interfit dolosos hos (quibus aliàs jura non suffragantur *l. 1. ff. de dol.*) carceribus includere, v. *Policen Ord. zu Franckf. anno 1577. tit. 23. Minsing. ad S. fin. instit. de action. n. 18.* Quando verò ludibrio magis fortunæ, quam sua culpa bonis exuti sunt, commiseratione digni, & admittendi sunt, arg. *Novel. 135. v. Corr. Ritterb. ad Nov. lib. 9. c. 30. n. 2. Mejer. vol. 2. coll. argen- tor. lib. 42. tit. 1. th. 102.* ita ut statutum in contrarium non va- leat, *Strach. in tr. de decoct. part. 4. n. 3. in prim. v. aliàs Heig part. 1. q. 35. n. 49. Cothman. lib. 1. resp. 19.*

XXXIII.

2. Subditi, circa quos videtur distinguendum, aut enim privatus convenitur à fisco ex contractu cum eo inito, & cedere poterit, arg. *S. 8. instit. de societ. ibiq; Minsing. n. 5. Motz. in tr. de societ. cap. penult. n. 6. p. 574. Diss. com. Doctor. v. Jason. in S. fin. instit. de action. n. 14.* aut subdito munera publica imposita, nec cedendo bonis effugit, *l. 5. C. n. tit. l. 17. C. de rescind. vend. l. 16. ff. de muner. Hering. de fidejuss. cap. 5. n. 230.* aut denique ex causâ tributorum contra eum agitur, & non necessarium videtur cessionis beneficium, si enim Magistratus officio velit fungi, habita ratione bonorum, collectas imponere debet. *A. zu Speyer de anno 1542. S. vnd nach dem dergleichen ungleichheiten.* quas si nolit subditus solvere, sub liberali custodia detinendus, si pertinax permaneat, bona ipsius distrahantur, *l. 2. C. de exact. tribut. Brun. qu. 9. quart. princ. n. 3. Bach. d. disp. 24. th. 4. lit. C. Diss. Jason in S. ult. instit. d. action. coll. 3.*

TH. XXXIV.

3. Is qui moratorias impetravit literas, elapso spatio in literis concesso, beneficium cessionis non habet, arg. *l. fin. C. n. tit. v. P. Greg. lib. 22. c. 7. n. 4.* nec rescriptum Principis in quo post moratoriam dilationem cessionem concedit, valere arbitramur, contr. *Brun. qu. 27. quart. princ. n. 3.* rescripta enim Principum, quæ vel juri scripto contrariantur, vel quibus jus tertii la- ditur

ditur, ipso jure nulla sunt; l. 2. C. de divers. rescript. princip. Abb. in cap. litem de resit. spoliat. Gail 2. obs. 70. v. Anton. Fab. in Cod. Rer. sabaud. lib. 1. tit. 9. desin. 17.

TH. XXXV.

4. Condemnatus in iudicio pœnali ad pœnam pecuniariam, si non habet in aere, suat in corpore, l. 6. in fin. ff. de sepulc. viol. l. 1. §. 3. ff. de pœn. l. 4. C. de sero. fugit. Faber in suo Cod. lib. 4. tit. 24. desin. 16. quod in iis iudiciis valet, ubi de pœnâ Fisco applicanda agitur, quo casu etiam invito actore corpore cogitur luere, Covar. lib. 2. var. resol. c. 1. n. 6. A. Thes. decis. 18 2. p. 457. Bach. d. diss. 24. tb. 4. lit. R. vid. tamen l. 6. §. 9. ff. de off. pres. in cæteris v. iudiciis pœnalibus, in quibus actor suum solummodo interesse prosequitur, cedere poterit reus, etiam alterâ parte invitâ Boërius decis. 349. n. 8. nisi dolus rei argui possit, l. 24. §. 3. ff. de minor. Veronensis cons. 9. Ex L. Aquilia conventus cedere potest, cum ad interesse agat actor, secundum Abb. in cap. Odoard. extr. de solut. Hænon. diss. 21. ad inst. tb. ult. lit. D. Harpr. ad §. fin. inst. de action. n. 7. circa actionem injuriarum dubitat, Faber, Jason, in §. fin. inst. de action. n. 53. Minsing. in d. §. n. 13. Statuunt quoq; Domini de Rota decis. 554. rest. Jacob. Putao lib. 1. decis. 251. n. 1. condemnatum ad retendos fructus rei surreptæ, bonis cedere posse.

TH. XXXVI.

5. Si creditor pauperior sit debitore, cedere nequit debitor Paul. de Castr. in l. 48. aliàs 49. ff. de pact. Nullâ quidem lege certâ hoc cautum, tamen non contemnendæ rationes hoc suadent, cum enim in pari causa sint, debitor & creditor, potior ratio habenda est damnum evitantis quàm lucrum quærentis l. 42. §. 1. ff. de R. I. ibiq; Dec. n. 2. v. l. 6. C. de servitut. ac omnes ii quibus beneficium competentæ concessum eo uti nequeunt, si adversâ pars in pari versetur egestate Barb. ad l. 13. ff. solut. matrim. n. 69. Hartm. Hartm. tit. 18. obs. 2. n. 22. Covar. in caput possessor de reg. jur. part. 2. relection. §. 2. n. 4. in fin. nec hoc caret effectu, cedens enim habet beneficium competentæ, non cedens verò obstrictus in solidum, Mejer. aliàs diss. vol. 2. coll. argentor. lib. 42. tit. 3. tb. 7.

TH. 37.

TH. XXXVII.

6. Is qui dolosè abuti vult, meritò carere debet hoc beneficio, dolosis enim jura non opitulantur, l. 1. ff. de dol. quod jura in omnibus beneficiis observare solent, l. 30. SCro Velliano vid. Gilken. part. 2. comment. ad Cod. in l. 1. n. 1. d. SCro Macedon. Et cum lata culpa dolo æquiparetur, M. Del Rio in l. 23. de reg. jur. c. 1. ideoq; & is qui ex latà culpà erravit, eo privatur, Paris. lib. 1. conf. 94. n. 60. Barb. ad l. 15. § Eleganter ff. solut. matrim. n. 55.

TH. XXXVIII.

Ita debitorem in fraudem creditorum bona sua in potentiorum vel rixosum alienantem, lex indignum judicat, vid. l. fin. §. fin. ff. que in fraud. credit. ibiq; Bart. & Debitum sub spe cessionis bonorum contrahentem secundum Jason. in §. fin. instit. de actian. coll. penult. Nec non scientem tempore contractus se solvendo non esse, l. 84. in fin. de jure dotium. Bart. in l. 14. §. 1. ff. solut. matrim. Minjing. ad d. §. fin. n. 15. Brun. qu. 3. l. n. 3. Nisi debitor speraverit se ope hujus pecunia ad meliorem perventurum fortunam, secundum Bach. d. disp. 24. tb. 4. lit. k. Atque hæ sunt personæ quibus vel datum, vel non necessarium, vel denegarum cessionis beneficium est. Digredimur nunc ad materiam.

TH. XXXIX.

Materia. Sunt omnes res ac bona debitoris, Antequam enim cedat, omnia indicare bona cogitur etiam in judicio, l. 6. §. 4. C. de his qui ad Eccl. Gomez lib. 2. variar. resol. 11. n. 65. & si dolo malo nonnulla inindicata reliquerit, amittit beneficiū, Gypban. d. ord. judic. lib. 1. c. 27. p. 217. allegans verò paupertatem probare debet, vel testibus, vel etiam mediante juramento, arg. l. 22. §. 10. C. d. jur. delib. Coler. in processu execut. lib. 1. c. 10. n. 386. Non enim vel paupertas, vel divitiæ præsumuntur, cum mera sint accidentia, arg. §. 6. Inst. d. Excus. tutor. Jason. in lib. 5. §. 1. n. 15. §. 16. ff. qui satisd. cogantur, v. Panormitan. in cap. Odoar. d. extr. de solution.

TH. XL.

Ac de Allodialibus & Nominibus debitoris cedendis nemini dubium est, Quia verò emptio & venditio Emphyteuseos solum;

solummodo in l. 3. C. de jure Emphit. prohibetur, vid. *Jason. in d. l. 3. col. 14.* & *Sichard. Forner. lib. 2. select. cap. ult. p. 267.* *A. Faber. lib. 14. conj. 13.* unde licet Emphiteusis oppignoratur, l. 31. ff. d. pignor. *Donell. lib. 9. comm. 14.* igitur nec dubitandum est, in cessione aliorum bonorum & Emphiteusis venire, *Mej. in Coll. argent. lib. 42. tit. 3. th. 8.* nisi in non idoneum fieret ea cessio, secundum ea, qua habet *Möller. lib. 2. semestr. 13. p. 160.* Et si fuerit Emphiteusis Ecclesiastica, *Clarus in lib. 4. sentent. §. Emphiteusis. qu. 28. n. 7.* *Rittersb. ad Novell. par. 1. c. 8. n. 56.*

TH. XLI.

Cumq; Feudi omnis prohibita sit alienatio sine consensu Domini & agnatorum facta, v. *Sichard. in l. 3. C. d. Coll.* Ideoq; fructus tantum cedendi sunt, *Andr. de Ifern. in cap. quid ergo. n. 6. si Investitur. in re alien. fact. fuerit.* ibiq; *Alvarott. n. 3. Schrad. de feud. part. 9. c. 10. n. 4.* vid. l. 40. ff. de re judicat. l. 4. C. de excep. rei judic. Nec refert, an feuda fuerint regalia, an non, ut vult *Wesemb. conf. 50. par. 1. col. 2. n. 14.* quæ cessio eo usq; durat, donec ex fructibus creditori satisfactum fuerit, *Auth. & qui Cod. de bon. Auctior. Jud. poss. Matth. d. Afflict. in cap. si clientulus. n. 12. d. alien. feud. & si feudum redierit ad Dominum, vel agnatos, extinguitur, Gail. 1. obs. 117. n. 3.* nisi feudum fuerit hereditarium, vel consensus Domini & agnatorum contractui accesserit, quo etiam casu ipsum feudum cedendum, *Hartm. Pistor. in lib. 1. qu. 15. n. 12. 25. & 71.* vid. *Rosentb. in synop. jur. feud. c. 8. concl. 5. n. 8.* it. c. 9. concl. 16. per tot. vid. *Gothofred. Anton. disp. 9. feud. th. 5. lit. H.* vid. *Johan. de Immol. in l. 19. n. 1. ff. d. damn. Insect. Coler. d. procef. p. 2. c. 3. n. 269.*

TH. XLII.

Quæ de rebus feudalibus diximus, locum habent in omnibus bonis, quorum alienatio vetita est, illorum enim fructus cedendi, unde & fructus è fundo Dotali collecti (cum illorum Dominus sit maritus, *Barb. in l. 6. n. 3. & 5. & in l. 8. §. fin. n. 44. ff. solut. matrim.*) cedi possunt & debent, vid. *Coler. de process. part. 2. 6. 3. n. 247.*

C

TH. XLIII.

TH. XLIII.

In cessionem bonorum venit etiam usufructus, non quidem ipse, sed percipiendorum fructuum facultas, *Hottom. in §. r. instit. de ll. & H.* Ea enim facultas & cedi & vendi potest, *l. 12. §. 2. ff. de usufr.* ac oppignorari, *l. 72. ff. de reg. jur.* ibiq; *P. Wesenb. n. 3.* extincto verò usufructuario, & jus creditoris in usufructu extinguitur, *Donell. l. 10. comm. 17. Hillig. lit. I.*

TH. XLIV.

Item, ea quæ in fraudem creditorum alienata revocantur, vid. *Zelf. Burg. in lib. 5. de dol. c. 8. n. 12. Ludov. Mayn. lib. 2. act. c. 12.* eumq; alleg. *Vultrej. in §. 6. instit. de action. n. 52. A. Faber. lib. 20. conj. 15. p. 139. Wesenb. in c. ff. qu. in fraud. cred. n. 10.*

TH. XLV.

Porrò in cessione filiisam non solum Peculia Castrensia, vel qs. (in iis enim pro parte habetur, ac liberè disponit, §. ult. instit. di. mil. testam. l. ult. C. de inoff. testam. l. 7. §. ult. C. de donat.) cedenda, sed etiam Adventitia, ut tenent *Bart. Salicet. & Paul. de Castr. in l. penult. c. n. tit. it. Johan. de Paris. conf. 94. col. 7. in princ. vers. Et ideo.* Non verò profectitia Peculia, hæc enim ipsius patris sunt, *l. 1. §. 15. ff. de collat. Gilken. ad Cod. d. collat. n. 5.* Peculiotenus tamen pater conveniri potest, vid. *Jafon. in l. 12. c. d. transact. A. Fab. decad. 43. err. Bach. in tr. d. act. disp. 8. coroll. 2.* Non solum autem bonis cedunt, qui aliqua habeant, sed etiam si nihil genitus habeant, cum enim acquirere possint, ratione spei ad cessionem admittuntur, *Brun. qu. 4. prin. num. 3. B. Greg. lib. 22. synag. jur. c. 9. n. 2.*

TH. XLVI.

Facta cessione bonorum nihil relinquitur debitori, ne quidem necessaria alimenta; *Donell. ad §. fin. n. 6. instit. de act. p. 451.* certis enim solummodo personis beneficium competentis tributum, quo beneficio demum post cessionem debitor conventus uti potest, *l. 6. C. n. vir.* ac hanc sententiam amplectuntur, *Brun. qu. 3. princ. n. 9. Gometz variar. resol. 11. lib. 2. n. 65. Jafon. & Faber. in §. fin. instit. de act. eosq; adducens Bach. ad Tr. d. disp. 24. eb. 4. lit. D. Hillig. in D. E. lib. 27. c. 9. lit. B. quod & de jur. canon. valet,*

valet, *Barb. in d. l. 13. n. 4. ff. solut. matrim. vid. Panormit. in d. c. Odomus.*

TH. XLVII.

Sunt tamen nonnulla, quæ relinquuntur cedenti, 1. Vestes & pannicularia, cum etiam ea ad mortem condemnatis relinquuntur, *l. 6. ff. de bon. damn. Wesenb. π. eod. tit. num. 4. vid. Panormit. in d. c. Odoardus & c. 2. instrumenta, quibus panem comparare soliti fuerunt debitores, Covar. variar. resol. lib. 2. cap. 1. n. 5. 3. Studiosis libri, ad eorum enim distractionem cogi nequeunt, *Rebuff. in Privil. Schol. 112. Negusant. in tr. de pign. part. 2. memb. 4. n. 145. 4. Militibus arma, vid. Peckium de jur. sistend. c. 45. n. 9. Meij. lib. 42. coll. argent. tit. 3. ubi. 9. iis tamen zona solvitur, cum milites in usu habuerint, in zonis aurum & argentum gerere, *P. Greg. lib. 22. c. 8. n. 4. & hæc de materiâ sufficient, aggredimur formam & requisita.***

TH. XLVIII.

Forma & requisita in cessione bonorum triplicia sunt, vel enim antecedunt, vel concomitantur, vel sequuntur cessionem. Ex antecedentibus est: 1. Molestatio creditorum, subsidiarium enim hoc beneficium & aliis beneficiis deficientibus ad hoc licet recurrere, *Boërius de iur. 49. vid. & Bach. ad Tr. d. disp. 24. tit. 4. lit. C. Brun. qu. 7. quart. princ.*

TH. XLIX.

2. Debiti agnitio, *l. 8. ff. n. rit. ibid. Bart.* Acurf. quidem lectionem habet negativam, verum cum nefas sit in dubio a lectione Florentinâ recedere, *Bart. in l. 3. n. 4. C. de condit. ob caus. dat. Gödd. ad Rubr. ff. de verb. signif. n. 26.* ideoq; rejectâ Acurfii lectione Florentinam retinemus.

TH. L.

3. Citatio creditorum, quæ & si non de substantia cessionis bonorum sit, *Covar. lib. 2. variar. resol. c. 1. n. 5.* extra enim iudicium fieri quoque cessio potest, vid. *Schrad. de feud. part. 10. sect. 9. n. 198.* Melius tamen fortasse faciat, si omnes curet citari, cessio enim facta non præjudicat creditoribus cæteris non citatis, quò minus contra debitorem agere possint, *Arct. in §. fin. instit.*

instit. de act. col. 3. in fin. v. Guidon. Papei. conf. 124. col. fin. aliàs non ambigitur, creditores, quorum petitis incarcerationis debitor fuit, citandos esse, *Brun. qu. 9. prim.* qualiter verò hæc citatio fieri debeat, vid. *Gail. I. obs. 55. Cbil. König in proces. judic. part. 2. c. 8. n. 1.*

TH. LI.

4. Excusio bonorum & fidejussorum, de bonis vid. *cap. Odoard. extr. de solut. Felin. in cap. Quod ad consultatorem. extra de sentent. col. 7. n. 17.* unde rectè concludit *Brun. qu. 16. quart. princ. n. 2.* divitem cedere non posse, vid. *Consf. ad §. 6. n. 7. instit. de act.* fidejussores quod attinet, constat perpetuò creditores solere eâ intentione eos recipere, ut si principalis bonis lapsus, debitum à fidejussore petere possint, §. 1. *instit. de fidejuss. Cujas, lib. 19. obs. 29.* ideoq; Imperator constituit, antè cessionem eos excutiendos, §. *ult. instit. d. replic. v. Brun. qu. 8. princ. Hering. d. fidejuss. c. 27. part. 4. n. 192. p. 633. v. Limitat. Emanuel. Suarez in comm. opion. lit. f. n. 148. & Coler. de process. lib. 1. c. 10. n. 378.* & hæc sunt requisita antecedentia.

TH. LII.

Concomitantia verò sunt Ritus usitati, qui in ipsa cessione bonorum adhibentur, & varii sunt: apud Rom. certus his cedentibus in teatro constitutus locus, vid. *Val. Max. lib. 6. c. 9. n. 12. Alex. ab Alexand. lib. 6. Genial. dier. c. 10. Cic. 2. Att. 13. Epist. in fine,* hic postea mos à Thedofio immutatus, *14. Qui bonis cedere possunt.* & posterioribus ll. nihil planè in ipsâ cessione bonorum requiritur, ea enim tam in judicio, quàm extra judicium etiam nudâ voluntatis declaratione fieri potest, *l. 9. C. n. tit.* Non videtur tamen absonum, quod statutis nonnullorum locorum certi inventi ritus ad iniquorum debitorum impudentiam coercendam, *Aleiar. parerg. 47.* ita testatur *Strobeus. c. 42.* apud Botos cedentibus sportam impostam fuisse, Tyrenis usitatum erat, ut obæratum hunc vacuum gerentem marsupium pueri magnis clamoribus per civitatem sequerentur, *Heracit. in Rep. Tyren. & ex eo Tholosan. lib. 22. syntag. jur. c. 11. n. 8.* Ludov. XII. Rex Galliarum constituit, ut miseri hi debitores discincti apertoq; capite cogantur

tar in iudicio cedere v. *Forner, lib. 2. selectt. 27. p. 250. P. Greg. d. c. 11. n. 4.* In insula Meleta debitor habens pectinem, terrarq; insidens, se pectinat, & cedo bonis clamat *Brun. qu. 6. princ. n. 2.* Nonnullis Italiæ locis, nudatis natibus, ac ter lapidi applicitis, clamitat, cedo bonis, *Angel. in l. 9. ff. n. tit. Romæ loco lapidis leo est, Roder. Suarez in l. 2. foro leg. lib. 3. tit. de cess. bon. in princ. n. 15.* Pattavii pulsata campana imponitur lapidi vituperii dicto, ac depositis sarabulis indicat se bonis cedere *Salicet. in l. 4. C. n. tit. quod in Svevia servari testatur Zaf. in Rubr. de cess. bon. Lucensis consuetudo est, ut vestes crocei coloris gerant, Brun. d. qu. n. 7. vid. Thef. decif. 36. n. 6. in fin. Hillig. in D. E. lib. 27. c. 9. lit. H. A. Heig. part. 1. qu. 35. n. 34.*

TH. LIII.

Et hæc ita se habent, cum cessio caret dubio, si verò movetur circa eam lis, iudicis requiritur cognitio, & interdum litis contestatio, de iure novissimo, de iure veteri Prætoris hæc erat cognitio v. *Brun. qu. 15. prim. n. 4. Gypban. de ord. iudic. lib. 1. c. 27. p. 216. Bach. d. disp. 24. rb. 4. lit. E.*

TH. LIV.

Priusquam ad sequentia cessionem digressionem facimus, de tempore, quo cedere licet, aliquid addendum. Et sciendum, nihil referre, utrum diebus feriatis, annon feriatis fiat, opus enim misericordiæ, & absolutio, feriatis quoq; diebus exerceri potest, *Menoch. lib. 1. caus. arbitr. 30. n. 4. Zang. in tr. de except. c. 7. n. 10. vid. Iason. in l. 1. §. 2. ff. d. oper. nor. nunciat. Nec prohibetur debitor cedere etiam post sententiam l. 3. ff. tit. n. l. 4. C. eod. Gypb. d. c. 27. p. 220. etiam post interpositam appellationem, Brun. qu. ult. princ. licet quoque debitori post primam factam cessionem iterum cedere, Caval. lib. 2. conf. 193. Hering. de fidejuss. cap. 5. n. 128.*

TH. LV.

Confero me jam ad sequentia cessionum, quarum 1. est Præstatio cautionis, si ad pinguiorem pervenerit fortunam, se soluturum arg. l. 4. C. d. prec. imper. offerendis l. 7. §. Interdum ff. solut. matrim. l. 21. ff. de iudic. cap. Odoardus extr. de solutione, hæc q; inter-

interpretum communis sententia est *Barb. in d. l. 7. n. 28. §. 36. Feig. qu. 35. n. ult. P. Greg. lib. 22. c. 11. n. 14.* Et si fidejussores invenire nequit, ad juratoriam, vel etiam nudam admittitur promissionem *arg. l. 36. §. 4. ff. pro soc. l. 47. §. 2. ff. de pecul. P. Fab. in l. 28. de reg. jur. lit. S. p. 165. Harim. Hariman. obs. 2. tit. 18. n. 2. Brun. qu. 7. princ. juramenti formulam in Camera usitatam habet F. Husan. de prop. hom. qu. 6. princ. n. 33. p. 248.* fidejussores verò si dati fuerint, tantùm in eventum (si scilicet principalis ad pinguiorem perveniens fortunam nollet solvere) promittunt, ut notat *Bach. d. disp. 24. th. 4. lit. G.* ubi quoque *Treit. & alios* deridet, verùm immeritò ut apparet ex *Hering. de fidejuss. c. 5. n. 96.*

TH. LVI.

2. Curatoris constitutio. Prohibentur enim *in l. 4. C. tit. l. creditores propria autoritate bona cessa occupare Daniel. Venator. in C. de cess. bon. n. 1. nisi vel pacto arg. l. 3. C. de ping. vel statuto contrarium placuerit. Negus. in r. de pign. part. 4. princ. n. 8.* aliàs bona vel sequestranda, vel iis curator præficiendus *l. 5. ff. de curat. bon. D. Gödd. ad l. 57. n. 2. ff. d. v. §. qui tamen ad suscipiendum Curatoris officium non cogitur l. 2. §. 3. ff. d. tit. & latam tantummodo præstat culpam l. 8. §. 3. d. 9. §. 5. ff. de bon. autor. jud. poss. ac eò differt ab alio curatore, qui levem præstat culpam l. 20. C. de negot. gloss. M. Del-Rio ad l. 23. c. 22. ff. de reg. jur. P. Fab. in l. contractus ff. eod. p. 140. alias differentias habet *Brun. q. 18. princ. n. 15.**

TH. LVII.

Curator verò ille datus 1. Inventarium conficiat, vel in eius defectu iudex, *Brun. d. qu. 18. n. 26.* 2. Bona vendat *l. ult. ff. de bon. autor. jud. poss.* Et 3. pretium è bonis venditis redactum inter creditores dividat, habità ratione prioritatis, quæ cessione non tollitur vid. *Cujac. in c. C. d. cess. bonor. n. 9. P. vender. in tr. de priv. cred. Consultationes Saxonie tom. 1. part. 3. qu. 7. Gyphan. de ord. jud. lib. 1. c. 27. p. 224. I. Revard. Tom. 1. comm. ad divers. reg. jur. 148. n. 3. p. 405. Donell. lib. 13. com. m. 23. §. lib. 33. c. 17. Ant. Fab. 1. juris prud. princ. 3. & hæc de forma & requisitis dicta sint explicandus nunc finis.*

Finis est liberatio à carceribus & additionibus, de quarum origine hic aliquid addendum. Post Reges expulsos constat decemvros ad formam Reip. constituendam creatos esse, qui ad Græcos profecti, decem attulerunt tabulas, quibus postea duæ aliæ additæ sunt, quod postea jus duodecim tabularum dictum, §. 10. *inslit. de jur. gent. N. & C. Halicarnas. de Antiquit. Rom. lib. 10. §. 13. p. 136. Liv. decad. 1. lib. 3.* inter alias verò leges ea quoque, quæ de debitoribus ob æratis agit, comprehendebatur, cuius vi creditoribus licebat in servitorem debitores adigere, vel si plures aderant in partes secare, v. l. 33. & 34. *ibiq. Pac. & Cnjac. Oldens. Rubr. 8. Revard. tom. 1. oper. ad l. XII. tab. c. 8. p. 43.* quam legem Græcorum fuisse negat *H. Magon. lib. 1. Miscell. 8. v. Alexand. Genial. dier. lib. 6. c. 10.* de hujus legis vigore conqueritur Favorinus apud *Gell. lib. 20. Attic. noct. c. 1. p. 634.* quæ etiam multarum seditionum causa extitit *Liv. decad. 1. lib. 6. Halicar. lib. 5. de antiq. Rom. n. 8. p. 439. Florus lib. 1. c. 23. & passim.* Unde postea L. Petilia (sub C. Petilio ac L. Papirio Coss. lata) lex XII. tabul. abolita, ita ut tantum bona, debitoris creditoribus obnoxia essent *Liv. decad. 1. lib. 8. Covar. variar. resol. lib. 2. c. 1. p. 48.* Sed si bona non sufficerent, post Petilium consulem quoq; debitores in vincula conjectos fuisse putat *Revard. d. c. 8. p. 50.* Sanè cum post Sullæ tempora, corpora addici, nec tique debitores, non desineret, ut ex *Vaovn. de lat. ling. lib. 6.* nova requirebatur constitutio, quæ etiam promulgata à successore C. Jul. Cas. de qua *L. 4. C. qui bon. ced. poss.*

TH. LIX.

Effectus sunt 1. liberare à carceribus, scil. publ. non privatis, qui legibus prohibiti *l. 12. & Auth. imò C. d. O. & A. & tot. tit. C. de priv. et. carc. inbibit.* de quo effectu satis dictum.

TH. LX.

2. Parere exceptionem debitori. Cessione enim obligatio tam naturalis, quam civilis non extinguitur, sed solummodo ea exceptionem debitori præbet, ne vel non conveniatur prius, quam ad pinguiorem pervenerit fortunam, vel non ultra quam facere potest.

potest, arg. l. 98. §. 8. ff. de solut. §. ult. instit. de replic. l. 4. ff. n. tit. l. 1. C. eod. & ne quidem extinguatur ubi infamem sustinuit cessionem, Covar. variar. resol. lib. 2. c. 1. n. 6. Diff. Guido Papai. Delphin. qu. 343. v. dubitantem Menoch. 2. arbitr. caus. 183. & Jacob. Buda. decif. 231. lib. 1. n. 4. quæ exceptio dilatoria, cum non ipsam actionem perimat, quæ natura est actionum peremptoriarum §. 9. instit. d. act. Zang. d. except. part. 2. c. 15. n. 5. & 14. antè litis contestationem opponenda est, arg. l. 19. C. de probat. Bart. in 18. n. 3. de iurisdic. sed si de eius veritate ex actis iudici constare non potest, post litis contestationem reservantur v. Zang. part. 2. c. 22. n. 16. & Bart. in l. penult. ff. tit. n. Brun. qu. 16. princ. n. 2. Menoch. lib. 2. arbitr. caus. 19. cent. 1. Wesenb. w. ff. de exception. n. 10.

TH. LXI.

3. Tribuere beneficium competentia post cessionem enim ultra quam facere potest nunquam condemnandus l. 4. ff. h. t. l. 3. C. de bon. autor. jud. poss. etiam Usurarius cum P. Gregor. lib. 3. de usur. c. 6. v. Brun. qu. 18. quart. princ. n. 3. alimenta igitur iis relinquenda, in quibus decernendis ratio dignitatis haberi debet, arg. l. 4. §. 1. ff. de vent. in poss. mittend. Alia enim alimenta nobili, alia rustico debentur, Tiraquell. de nobil. c. 2. n. 142. v. Iason in l. 76. de v. obl. Barb. in l. 13. n. 7. ff. solut. matrim. Hillig. in D. E. lib. 27. c. 9. lit. f. f. aliàs modicum debitori relinquendum, quod modicum ex quantitate æstimadū, l. 6. ff. n. t. l. 92. de leg. 1. unde ad domum magni pretii, exigui tamen redditus, vendendam cogi potest, Becc. in tr. de debit. inop. n. 75. eumq. allegans Menoch. lib. 2. cent. 2. arbitr. caus. 183. n. 24. Item si rem teneat, quæ quidem exigui sit precii, ob affectionem tamen singularem magni æstimetur à debitore, si aliquis se offerat emptor. vendenda P. Barb. in d. l. 13. n. 16. Brun. qu. 29. non tamen iuvatur hoc beneficio debitor contra creditorem, cum quo post cessionem contraxit, arg. l. 3. de bon. autor. jud. poss. P. Greg. lib. 22. syn. jur. c. 8. n. 8.

TH. LXII.

4. Conservare famam l. 11. C. ex quib. caus. infamia irrogatur Venditione enim bonorum infamis fiebat debitor Margard. Friber. lib. 3. de infam. c. 20. n. 13. Forner. lib. 2. select. c. 27. pag. 250. quam

quam infamiam cessione bonorum effugit, nisi ignominiosè
cesserit, v. ff. *Conrium* lib. 2. *subcis. disp. c. 18.* *Thef. decis.* 36. n. 4.
Diff. Brun. qu. 6. princ. n. 4. quod de infamiâ juris accipiendum,
facti enim infamiam (ita enim loqui cum leg. lubet) sustinet ex
Novell. 135. vid. P. Greg. lib. 12. c. 1. n. 8. Cujac. ad d. Novell. 135.
Anton. Faber i jurispru. 6. princ. 4. Bach, ad Tr. d. disp. 24. th. 4.
lit. A. Hillig. in D. E. lib. 18. c. 7. lit. M.

TH. LXIII.

Igitur portæ dignitatum ipsi non patent *l. 2. C. de dign.* Pro-
curator tamen esse potest, cuius officium magis onus, quam ho-
nos est, *Panormit. de jur. calum. n. 9. in fin. Tirag. de nobil. c. 30.* iure
tamen Canonico & imperiali non admittitur, *Gail. 1. obs. 43. n. 7.*
Minsing. 4. obs. 32. p. 296. ordinatio Cameralis Caroli V. in comit. au-
gust. Anno 1548. part. 1. c. 18. apud Goldast. in ration. constit. imper. p.
257. Zang. de except. part. 2. c. 8. n. 98. 2. Testamentum fraternum
redditur in officiosum, in quo præterito fratre talis instituitur *l. 27.*
C. d. in offic. test. à testimonio verò ferendo eum non excludimus,
Bart. in l. 3. ex quib. caus. infam. irrogat. Farin. de test. qu. 56. Brun.
qu. 6. n. 4. Mej. in coll. argent. d. l. 42. tit. 3. th. 13. Bach, vol. 2. disp. 5.
th. 8. lit. B. diff. Menoch. 1. arbit. caus. 27. n. 6.

TH. LXIV.

5. Actionibus competentibus cedentem privare, debitores
enim suos convenire nequit, *l. 17. in princ. ff. de recept. arbitr.* sed
ipsius creditoribus conceditur utiles exercere contra debitores,
actiones *l. 2. in pr. ff. de curat. bon. dand. v. Gypban. de ord. judic. c. 27.*
part. 1. p. 221.

TH. LXV.

6. Dissolvere societatem, §. 8. *instit. de societ. l. 26. §. 1. ff. pro soc.*
v. Schneid. ad d. §. 8. n. 6. non verò sola sufficit decoctio, sed requi-
ritur, ut de cessione bonorū constet *Bened. Stracch. de decoct. part.*
2. n. 47. ac ita lex 4. ff. pro soc. accipienda v. Bach. ad Tr. vol. 1. disp. 27.
th. se. lit. C. si tamen de novo societatem coire velint, licet, valet n-
& ea societas, in qua alter solus operam confert, v. *Hillig. in D. E.*
lib. 16. c. 24. lit. F. & G. mandatum quoque; censi revocatum putat
Wesemb. ad d. §. 8. n. 2. lit. O. ex leg. 38. ff. de solut.

D

TH. LXVI.

TH. LXVI.

7. Et ultimò finire compromissum, inanis n. futura arbitri sententia in egentem lata, cum nec conveniri, nec agere possit, l. 17. ff. d. recept. arbitr. v. Donell. lib. 28. c. 10.

TH. LXVII.

Contraria præter ea de quibus superius speciatim diximus duo alia sunt, tollitur enim cessionis beneficium vel renunciatione, vel statuto, & primò renunciatione, quæ duplex: expressa, vel tacita, Expressa est cum debitor pacto promittit, se non usurum beneficio cessionis, quod pactum utrum valeat, hic controvertitur, nobis affirmantium placuit opinio, quæ est Covar. variar. resolut. lib. 2. c. 1. n. 7. Item in cap. Quamvis de pact. in 6. part. 2. prelect. in inis. n. 7. & aliorum ex antiquis, quos recenset P. Greg. lib. 22. syn. jur. c. 15. n. 1. A. Thef. decis. 36. n. 3. pag. 103. Mej. in coll. argent. lib. 43. tit. 3. th. 5. adducens P. Jacob. in pract. tit. d. cess. bon. Bach. ad Tr. vol. 2. disp. 24. th. 4. lit. E. Hillig. in D. E. lib. 27. cap. 9. lit. Z. Diff. Bart. cons. 116. Brun. qu. 20. princ. Guido. Pap. decis. 211. Menoch. 2. arbitr. caus. 183. n. 18. quod si juramentum accesserit, tantò minus dubitandum Covar. in part. 2. select. in c. Quamvis. n. 4. v. Bach. ad Tr. vol. 1. disp. 25. th. 2. lit. B. Cöler. de process. execut. part. 1. c. 6. n. 80. Harpr. ad §. fin. de action. n. 11. Gyphan. de ord. judic. d. c. 27. p. 214. Henon. disp. 21. ad instr. th. 4. lit. D. Contraria tamen sententia in Camera recepta, teste Gail. de pac. publ. c. 2. n. 22.

TH. LXIIX.

Tacita renunciatio fit; cum ad carcerem debitor se obligat; hæc enim valere obligationem defendunt Cöler. d. process. execut. c. 3. lib. 3. n. 13. 62. Minfing. 6. obs. 51. n. 4. Henning. Gödd. lib. 9. conf. 2. n. 59. v. Barb. l. 15. n. 42. ff. solut. marum. & Novell. Elect. August. part. 2. c. 21. Moll. lib. 2. semestr. 35. Cuius effectus hic præcipuus est; ut Magistratus possit creditorum petitis deferre & jubere eam suâ familiâ debitorem in morâ existentem in carcerem ducere, secundum Matb. Berlieb. part. 2. conclus. 27. n. 7. quod juri scripto refragari videtur: ut Hering. de fidejuss. c. 10. n. 172. Bach. in tract. de action. disp. 3. th. 38. pag. 115. Conabimur tamen.

tamen exercitii gratiâ contrarium defendere, cum *Menoch. lib. arbitrar. caus. 7. n. 11. Covar. variar. resolut. lib. 2. c. 8. n. 4.* Similia videntur hoc pacto obstagia Germ. die Leistunge. Verum publicis imperii decretis inter dicta, *Policey-Ordnung zu Franckf. d. anno 1577. tit. 17. §. penult. Gal. 2. obs. 45. n. 6.*

TH. LXIX.

Ultimum contrariorum est, statutum beneficium cessionis tollens, quod statutum licitum, quicquid enim pacto fieri potest, hoc etiam statuto, *l. 28. l. C. de fidejuss. Everhard. in Top. l. à statuto. ad pact. n. 1. p. 818.* quod ad hæredes extenditur, *l. 24. in princ. ff. de SCro. Trebell. vid. Consultat. Sax. part. 3. qu. 25. n. 9. Berlich. part. 2. concl. 28. n. 8.* etiam ad extraneos Cöler. *de process. execut. lib. 1. c. 3. n. 171. v. Tr. vol. 1. disp. 1. th. 10. lit. D.* Hispanorum ergo moribus nullum cessionis beneficium, test. *Cass. Covar. verò lib. 2. c. 1. n. 4.* limitatum tantum esse asserit, Galliarum consuetudinibus & Brabantiarum exteris non conceditur cedere bonis, ut ex *Renat. Chopin. dom. Franc. c. 12. refer. P. Greg. lib. 22. c. 9. n. 16.* Calicutinorum mos non longè differt à more Rom. antiq. *Thest. decis. 135. n. 2. p. 357. add. L. Patric. in sim. Judic. lib. 1. c. 9.* Prisci Judæi solebant liberos creditoribus in solutum dare, *2. Reg. 4. vid. Cal. Rhodig. lib. 6. lect. antiq. c. 20.*

TH. LXX.

In terris Sax. cessionis beneficium sublatum, ibi enim vel debitor creditori addicitur, *An die Handt vnd Halffter gegeben/* verba sunt *landsrecht. lib. 3. art. 39. v. Weichbildt. art. 27. circa fin.* vel in carcerem publicum mittitur, *Novell. Elect. August. part. 2. constitut. 22. §. Wnd nach dem Wit.* quæ tamen Constitut. debitorem non suâ culpâ ad inopiam vergentem minimè excludit à cessionis beneficio, secundum, *Heig. qu. 35. par. 1. n. 48.* Nobis non licet hæc latius diducere, adiri possunt, *Fachsus lib. 1. different. 10. p. 40. Zobell. lib. 2. different. 30. n. 9. Cöler. de process. lib. 1. cap. 30. n. 162. c. 6. n. 140. Hüf. de prop. homin. qu. 6. princ. n. 12. p. 237. Heig. part. 1. qu. 35. n. 52. Consult. Sax. part. 3. quæst. 25. Treut. vol. 2. disp. 24. th. 4. lit. R. Schullz in synopsi. instit. d. action. lit. b. b. & hoc de contrariis restant explicanda affinia.*

TH. LXXI.

Affiniorum 1. est remedium novarum tabellarum, à Græcis primum introductum, & à tribunis in usum revocatum cuius beneficio negotiis publicis præpositis æs alienum remittebatur, *Cic. Att. Epist. 22. Cæli Rhodigi. lib. 12. lect. antiq. c. 20.*

TH. LXXII.

2. Ejurato bonæ copiæ, autore Popilio test. *Varr. lib. 6. d. lat. lin. quinam verò huius beneficii effectus fuerit non convenit inter Doctores, nos tædet in re obsoletâ longius immorari v. Cic. lib. 9. Epist. ad Pad. Gyphan. d. O. I. cap. 27. Schard. in lex. jur. pag. 786.*

TH. LXXIII.

3. Estimationis beneficium à Jul. Imper. inventum cuius ipse meminit in *lib. 3. comm. de bel. C. in princ. & Suet. in int. C. Jul. n. 42. p. 17.* 4. Beneficium quoddam cuius mentionem facit, *Cujac. in c. ff. de cess. bon. in fin. in quo de bonis senatorum distrahendis per curatorem agebatur.* 5. Datio in solutum de cuius requisitis *v. Novell. 4. ibiq. Cujac. & Rittersb. Brun. qu. 34. princ. Mej. lib. 43. tit. 3. th. 2. §. 2.* 6. Pactum inter creditorem & debitorem de parte debiti remittenda, *l. 7. §. ult. l. 8. §. 10. ff. d. Pactu.*

TH. LXXIV.

Ultimum affiniorum moratoriæ sunt literæ, quæ causa cognita debitoribus ab Imper. conceduntur, vid. *l. 2. & 4. C. d. precib. imper. offer. qui plura de iis scire avet, adeat Cujac. 2. obs. 10. Menoch. lib. 2. cent. 3. arbitr. caus. 203. n. 14. Anton. Fab. lib. 1. f. tit. 9. p. 76. Guid. Pap. decis. 92. Cöler. de process. part. 1. cap. 9. n. 33. c. 10. n. 254. lib. 3. c. 6. n. 17. Moll. quart. semestr. pag. 400. Hering. de fidejuss. c. 5. n. 101. p. 57. c. 27. part. 5. n. 76. Gail. 2. obs. 46. n. 4. Wechn. in pract. obs. v. Anstands Brieffe. p. 25. Ant. Theß. decis. p. 440. Hillig. in D. E. lib. 22. c. 9. lit. E. Bach. d. disp. 24. th. 4. lit. E.*

Hicq; finis nostræ disputationis esto. DEO Ter Opt. Max. sit gloria in secula seculorum,

AMEN.

Ne

Ne vacuum aliquod remaneret spatium, ,
placuit hæc sequentia ad nostram Disputatio-
nem annectere. quorum I. sit Quæstio

*Quosnam bonæ fidei possessor fructus faciat
suos. Et in hac satis intricata questione ita respon-
dendum ducimus, bonæ fidei possessorem (malæ enim
fidei omnes extantes restituit perceptorum &
percipiendorum præstationem, l. 22. C. d. R. V.) omnes
fructus naturales, industriales ac civiles suos face-
re in l. 48. ff. d. acq. rer. dom. Nisi extantes sint,
quos cum fundo restituit l. 28. § 7. d. R. V. Con-
sumptionem enim fructuum requirimus §. si quis à
non Domino institut. de rer. divis. l. 4. §. 2. ff. fin. re-
gund. l. 72. C. d. tit. Nihil verò refert utrum locu-
pletior factus fuerit, an non, nisi in iudicio uni-
versali condemnatus sit, l. 1. C. d. pet. hered. post li-
tis contestationem aliàs vel si supervenerit scien-
tia rei aliæ omnes restituit, l. 28. §. 7. ff. d. rei
vind.*

II. Peracto iudicio merè persecutorio pœnale
mixtum super est, l. 34. §. 2. de obl. & act.

III. In emptione & venditione & similibus va-
sua requiritur traditio possessionis.

D 3

IV. Ti-

IV. Titulus pro haredē in p̄scriptionibus h̄abilis.

V. Ad testamentum infirmandum & hodie opus est querela inofficiosi testamenti.

VI. Judex feudorum Regalium solus est Imper. absq; paribus curie.

VII. Concurrentem cum Camera jurisdict. habet Imper. & Senatus aulicus.

VIII. Jus altius tollendi sapius species servitutis est.

Nobilissimo ac Praestantissimo,

DN. RABANO à Cannstein

amico & commensali suo honorando

**DE BENEFICIO CESSIONIS
BONORUM,**

Publicè disputanti.

Quo semel est imbuta recens servabit odorem
Testa diu, sapiens ut bene *Flaccus* ait,
Sic studiis imbuta probè est *Perchare Rabane*
Mens tua, si pergis, mens bona testa manet.
Quod pergas docet hæc *Cannstein*, tua vera *Bonorum*
Cessio, quæ multis commoda multa tulit.
Strenuus es lector Juris, multumque disertus
In studio Juris, hocce cathedra probat.

Multa

Multa latere solent veluti sub stipite quercus;
Sic hic multa viri, quæ bonitate valent.
Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; manebunt,
Si perges studiis addere plura tuis.
Et postquam in magno populo per-magna coorta est
Seditio, ac animis vulgus inane furit:
Tunc facit ut sileant, arrectisq; auribus astent,
Pectora consiliis qui fovet atque regit.
Es bene tu clarus claris natalibus, atque
Clarus Apollineâ mente placere studes.
Perge placere bonis, nec non differere doctè, ^{* tibi}
Sis decus ipse tuis sis decus omne tuis.
Hoc decus Aonidum fidis accedit amicis,
Probra sed ofores quæ meruere manent.

*Honoris & amoris
ergò scribebat*

ALBERTUS JONÆ Junior
Regiomontanus Prussus
LL. Stud.

FINIS.

Mais l'acte de son veu...
Sic hic nulla...
Semper honeste...
In potestate...
Tunc...
Factor...
In bene...
Clarus...
Sic...
Hoc...
Propter...

ABBERTUS ION...
Re...
L...

Paris

1000 B

Wittenberg, Diss., 1634-39

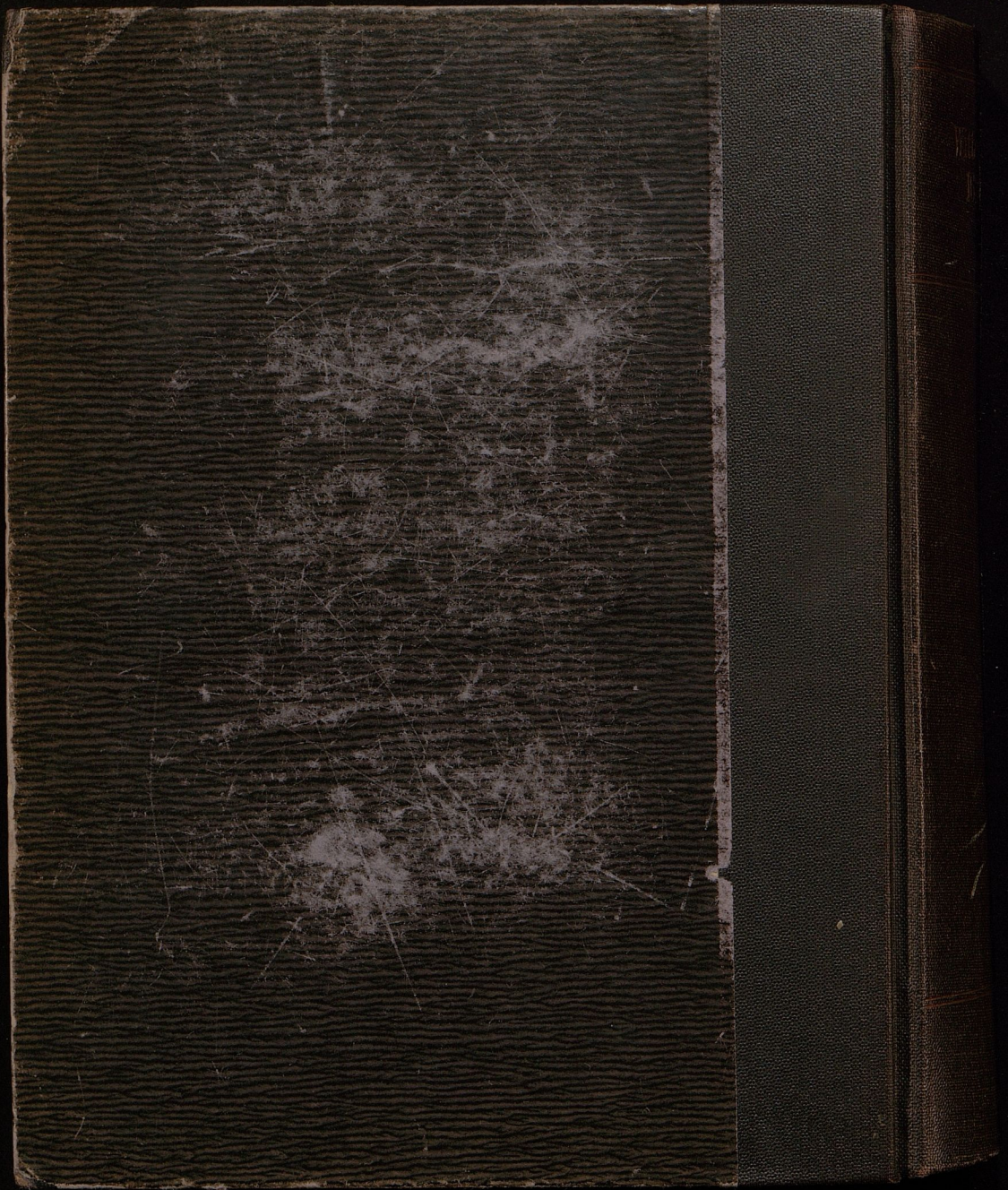
ULB Halle 3
005 151 511

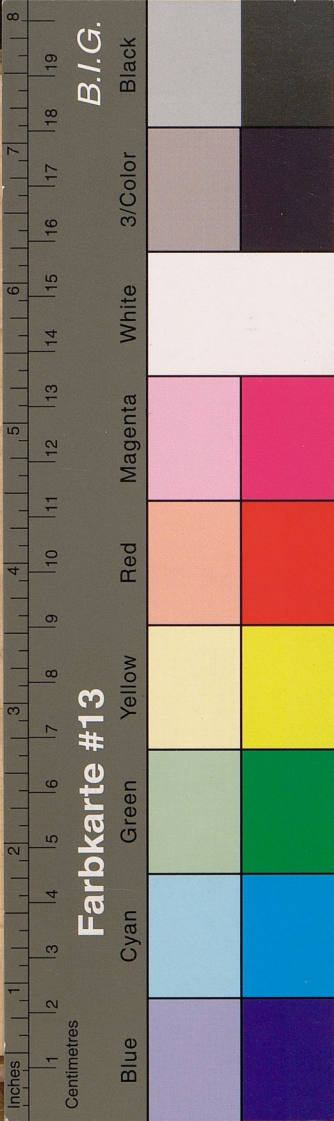

TA → OL

VDA 7

DISPUTATIO JURIDICA
De
BENEFICIO
CESSIONIS
BONORUM

Quam
Auxiliante supremo Numine
*Permissu Magnifici & Amplissimi Jctorum ordinis
Ininchyta Academia Wittebergensi*
SUB PRESIDIO RECTORIS MAGNIFICI
Viri Consultissimi, Clarissimi, & Excellentissimi

DN. HENNINGI Grossen/
J. U. D. Curiae Electoralis, nec non iudicii in infe-
riori Lusatia Assessoris, & Sereniss. Viduae Elect. Saxon.
in Lichtenburg Consiliarii, Dn. Praeceptoris & Promotoris
sui devoto honoris cultu atatem
colendi.

Ventilendam proponit
RABANUS à Cannstein
Nob. Westph.

*Habebitur in Auditorio Jctorum ad diem 3. Maii
horis consuetis*

WITTEBERGÆ,
Typis JOBI WILHELMI FINCELII.
Anno M. DC. XXXVII.